

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τό Σάββατον, 22^{ον} Μαρτίου/ 4^{ον} Ἀπριλίου 2015, Σάββατον τοῦ Λαζάρου, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρός τήν τυπικήν διάταξιν καί τήν προσκυνηματικήν αὐτοῦ τάξιν τό γεγονός τῆς ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου, τοῦ τετραήμερου φίλου τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς κώμης τῆς Βηθανίας καταγομένου.

Ἀφ' ἐσπέρας:

Τό γεγονός αὐτό ἐωρτάσθη ἀφ' ἐσπέρας τῆς Παρασκευῆς εἰς τόν τόπον – Προσκύνημα τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ὡς γειτνιάζοντος πρός τήν Βηθσαφαγὴν καί Βηθανίαν, δι' Ἑσπερινοῦ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ παλαιοῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως, νῦν τεμένους, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἡγιασθῇ ἡ ὑπαίθριος καί ἐκτεθειμένη Ἁγία Τράπεζα αὐτοῦ.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ τούτου προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης, συλλειτουργοῦντων αὐτῷ Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, τῶν Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, ψαλλόντων τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί τῆς χορωδίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί μετέχοντος εὐλαβοῦς ἐκκλησιασματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τούτου, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί προσκυνητῶν.

Μετά τῶν Ἑσπερινόν ἠκολούθησε μικρά ἀναψυχή εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἀναλήψεως, παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς π. Ἀχιλλίου καί ἀνεγνώσθη τό πρῶτον μέρος τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου μετά τοῦ Κανόνος τῆς ἐορτῆς ἐκ τοῦ Τριωδίου ἐντός τοῦ προσκυνηματος, τεμένους νῦν, ἔνθα καί τό ἀποτύπωμα τοῦ ποδός τοῦ εἰς οὐρανούς ἀναληφθέντος Κυρίου.

Ἐν συνεχείᾳ ἠκολούθησε λιτανεία πρός τό προσκύνημα τῶν Γαλιλαίων Ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα ἀνέμενε ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Γαλιλαίων Ἀνδρῶν καί ἤκουσε εὐλογῶν τό Α' Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον ὑπό τοῦ προεξάρχοντος Ἀρχιερέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους.

Μετά τοῦτο ἡ λιτανεία ἐπέστρεψε διὰ τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν εἰς τό Προσκύνημα, ἔνθα συνεπληρώθη ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου καί ἀπελύθη ἡ ἐσπερινή ἐορτή τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου εἰς τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

Β' Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς.

α. Εἰς τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

Τήν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, 22ας Μαρτίου/ 4ης Ἀπριλίου 2015, ἐτελέσθη εἰς τόν αὐτόν τόπον τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ προεξάρχαντος καί εἰς τόν Ἑσπερινόν, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους, συλλειτουργοῦντων αὐτῷ Ἱερομονάχων Ἀγιοταφίτων καί τῶν Ἱερέων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου καί Ἱερέων παρεπιδημούντων ἐξ ἄλλων Ἐκκλησιῶν, ψαλλόντων τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς

Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου καί τῶν μαθητῶν δοκίμων ρασοφόρων καί μοναχῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί τῶν ψαλτῶν τῆς χορωδίας τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου καί συμμετέχοντος ἐν εὐλαβείᾳ καί κατανύξει ἐκκλησιάσματος Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐντοπίων καί προσκυνητῶν.

Ἀπολυθείσης τῆς θείας Λειτουργίας ἐδεξιώθη τόν Ἀρχιεπίσκοπον, τήν Συνοδείαν καί πολλούς ἐκ τῶν ἐκκλησιαζομένων ὁ μοναχός π. Ἀχίλλιος εἰς τήν ἐν λόγῳ προσκειμένην τῷ Προσκυνήματι τῆς Ἀναλήψεως Ἱεράν Μονήν τῆς Ἀναλήψεως.

β. Εἰς Βηθανίαν.

Ἡ ἑορτή τῆς μνήμης τοῦ ἐγερθέντος φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, τήν τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Μάρθας καί Μαρίας καί κειμένην εἰς μικράν ἀπόστασιν ἀπό τοῦ τάφου αὐτοῦ εἰς Βηθανίαν.

Τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καί Ἱερέων παρεπιδημούντων ἐξ ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί ἄλλων διακόνων, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη, συμμετέχοντος δέ ἐν εὐλαβείᾳ πολλῇ εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐντοπίων πιστῶν καί προσκυνητῶν.

Τόν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ Μακαριώτατος πρὸς τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα καί τάς μοναζούσας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μάρθας καί Μαρίας, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Κύριε, ἡ φωνή Σου κατέλυσε τοῦ Ἰδοῦ τά βασίλεια καί ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας Σου ἤγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον• καί γέγονεν ὁ Λάζαρος τῆς Παλιγεννεσίας προοίμιον σωτήριον. Πάντα δυνατά σοι Δέσποτα τῷ πάντων Βασιλεῖ. Δώρησαι τοῖς δούλοις Σου ἰλασμόν καί τό μέγα ἔλεος».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Μέγα καί παράδοξον θαῦμα, ἐορτάζει σήμερον ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία. Τό «σωτήριον προοίμιον τῆς Παλιγεννεσίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων», δηλονότι τήν τετραήμερον ἐκ τάφου ἔγερσιν τοῦ ἁγίου καί δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου, ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ πόλει τῆς Βιβλικῆς Βηθανίας, ἔνθα ἡ οἰκία καί ὁ τάφος αὐτοῦ, ἀλλά καί ὁ ἱερός τόπος τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ὑπό τῶν ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου, Μάρθας καί Μαρίας.

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μέγα καί παράδοξον θαῦμα εἶναι καί ἡ ἐκ νεκρῶν ἔγερσις ἢ καλλίτερον εἶπεῖν ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου, ἡ ὁποία

ἀνάστασις ἔλαβε χώραν ὀλίγον πρὶν τοῦ σταυρικοῦ θανάτου καὶ τῆς ἐκ νεκρῶν τριημέρου Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό γεγονός τοῦτο τῆς ἀναστάσεως θά παραμένῃ παράδοξον διὰ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι φρονοῦν τὰ τοῦ κόσμου, οὐχὶ ὅμως διὰ τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθέντα, σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα Χριστόν, ὡς κηρύττει καὶ ὁ Θεῖος Παῦλος: «Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν; εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν», (Α' Κορ. 15, 13-14)».

Τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐπιβεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὴν Μάρθαν, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Λαζάρου, ὅταν αὐτὴν τὸν προὑπάντησεν ἔξω ἀπὸ τοῦ χωρίου τῆς Βηθανίας, δηλαδὴ εἰς αὐτόν τοῦτον τὸν τόπον, ἔνθα ἰστάμεθα αὐτὴν τὴν ἱεράν στιγμὴν καὶ εἰπὼν αὐτῇ:

«ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῇ Μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα», (Ἰωάν. 11, 24-26).

Ἑρμηνεύων τοὺς Κυριακοὺς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Θεοφύλακτος λέγει «Καίτοι θ' ἀποθάνῃ προσκαίρως, λόγῳ τοῦ θανάτου τῆς σαρκός, δέν θά ἀποθάνῃ ποτέ λόγῳ τῆς ζωῆς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ἀναστάσεως». Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ὁ εἰς αὐτόν τὸν Χριστόν πιστεύσας ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἀτελεύτητον ἔχει ζωὴν ἐν μακαριότητι καὶ ὁλοκλήρῳ ἀφθαρσίᾳ».

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου, ἡ ὁποία μᾶς προετοιμάζει νά γίνωμεν καὶ ἡμεῖς συμμέτοχοι καὶ συμμάρτυρες πνευματικῶς τῶν θείων ἀγαθῶν καὶ ἰδιαίτερα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, μελωδικῶς κηρύττει καὶ λέγει: «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρό τοῦ Σοῦ πάθους πιστούμενος ἐκ νεκρῶν ἡγείρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, Σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν: Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, θέλοντας νά πιστοποιήσῃ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Του, ὅτι ὄντως Αὐτός εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις καὶ συνεπῶς ὁ Νικητὴς τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας, προέβη δημοσίως εἰς τὴν ἐκ νεκρῶν ἔγερσιν τοῦ φίλου αὐτοῦ Λαζάρου.

Ἡ οὐσιαστικὴ διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἐγέρσεως, ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ, ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ Χριστός, τέλειος ὢν ἄνθρωπος καὶ τέλειος Θεός, δέν ἀνέστησεν ἐκ τῶν νεκρῶν τὴν ἀνθρωπότητα Του μόνον, δηλονότι τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ υἱοῦ τῆς παρθένου Μαρίας, ἀλλὰ σύμπασαν τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν, τὴν ὁποίαν προσέλαβε ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Θεοτόκου Μαρίας, διὰ Πνεύματος ἁγίου βεβαίως καὶ τὴν ἀπελευθέρωσεν ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἁμαρτίας. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγει ὅτι ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου γέγονε προοίμιον σωτήριον, δηλαδὴ σωτηριῶδες προμήνυμα τῆς παλιγεννεσίας ἡμῶν ἐν Χριστῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ βαπτίσματος ἡμῶν, ὡς λέγει καὶ ὁ Θεῖος Παῦλος: «ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστόν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ

βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν», (Ρωμ. 6, 3-4). Τοῦτο ἀκριβῶς σημαίνει παλιγεννεσία τὴν καινὴν, καινούργιαν νέαν ἡμῶν ζωὴν ἐν Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντι ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ὁ ἀναστάς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἐν μέσῳ ἡμῶν. Εἶναι ἀπτός καὶ ὁρατός, διὰ τοῦ σώματος Αὐτοῦ δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ζωογονεῖται διὰ τοῦ ἁγίου Αὐτοῦ Πνεύματος τοῦ ἐνεργοποιούντος τὰ ἅγια τῆς Ἐκκλησίας μυστήρια καὶ δὴ τό μέγα τῆς Ἐκκλησίας μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, καθ' ἣν γενόμεθα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου, τουτέστι τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, γευόμενοι τό Κυριακόν Αὐτοῦ Σῶμα καὶ Αἷμα τό ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἅφεςιν ἁμαρτιῶν.

Δεῦτε λοιπόν, ἀγαπητοί μοι ἀδελφοί, εὐχαριστήσωμεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ καὶ μετὰ τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν ἱκεσίαις Λαζάρου, Μάρθας καὶ Μαρίας τε, ἡμᾶς ἀξίωσον θεατὰς γενέσθαι τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Πάθους Σου Κύριε καὶ τῆς λαμπροφόρου τῶν ἡμερῶν καὶ βασιλίδος Ἀναστάσεως τῆς σῆς, Φιλάνθρωπε». Ἀμήν.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία ἐπίσημος, ἕως καὶ τοῦ Τάφου τοῦ Λαζάρου, ἔνθα ἀνεγνώσθη ἡ Εὐαγγελικὴ Περικοπὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου ἐκ τοῦ Κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου (Ἰω. 11, 1-44).

Τῆς Λειτουργίας ἀπολυθείσης, ἡ Ἀρχιερατικὴ Συνοδεία ἐπεσκέφθη τιμητικῶς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς τῆς πόλεως Βηθανίας, εἰς δὲ τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν παρετέθη πλουσία νηστήσιμος τράπεζα εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Μάρθας καὶ Μαρίας ὑπὸ τῆς ἡγουμένης ὁσιωτάτης μοναχῆς Εὐπραξίας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/da62oH602PY>

<http://youtu.be/FEQoId7HUS4>

http://youtu.be/t4hS0r_NQC4

